

СМИСЪЛЪТ на ЖИВОТА

За някои смисълът са парите. За други - работата, децата, човекът до тях. За мен смисълът на живота е в малките неща. Едно ароматно кафе например. Чудят ми се защо тъй кафето бавно. Защото обичам да се наслаждавам на вкуса му. Леко горчивата нитка, очарователния аромат, топлината. Смисълът на живота може да е и в една красива песен. Мелодична, изпълнена с живот и емоция. Естествено, че не слушам само мелодични неща, но те ми харесват повече. Красива, извиваща се мелодия на цигулка например на фона на китари, които описват картини и мрачния аккомпанимент на пиано. Не усещате ли живота на една песен, като чувате как певецът или певицата вдишва? Тота, радост, щастие, омраза - всяка песен носи някакво чувство.

Смисълът на живота намирам и в компанията на добър приятел или в присъствието на любим човек. Нищо не може да замени вътрешното усещане за топлина и любов. Авен това, животът добива смисъл, когато си на приятно-тихо, сякаш приказно място. На планина, сред дърветата. Единствените шумове около теб са приказките на птиците. Една топла усмивка от семейството. Например от работата, но ти се усмихват, защото те обичат. Или добре

направен филм. С мисъл, чар, любов, душа. Все пак има и такива филми. От диалогична гледна точка смисълът на живота е да съвладем още нищотности, но въпреки всичко ставаме неща намирам смисъла на живота. Замишляте се, по-важно ли е да имате пари и да можете да си позволите всичко, но да ви се изпълне щастие в малките неща, които не се

Основният смисъл на живота е това, да помагаме на другите, да бъдем полезни и да даваме обич, като всичко това ни помага да се развиваме в емоционален, интелектуален, социален и духовен план.

Емоционално израстване означава да бъдем по-чувствителни, да усещаме и анализираме нашите собствени чувства и тези на другите, да можем да обръщаме негативните емоции в позитивни. Интелектуално израстване означава да развием ума си, да станем по-мудри, да обогатим общата си култура, да придобием повече познания за другите и за законите на живота.

Да да се развиваме в емоционално отношение, е необходимо да намерим баланс между това, да сме прекалено социални и вовлечени в живота на другите или - недостатъчно социални, да не допускаме никого до себе си. Да да израстнем духовно, е необходимо да анализираме ситуацията от позицията на Бога и да действваме по начина, по който Той би постъпил при същите обстоятелства. >>



Емилия
Подорова
14 години, София

Колкото сме отворени към хората на
 дружите, отиваме се да им бъдем полезни и
 да ги обитаме, успяваме да изпълним прерод:
 нагните на живота си. Всъщност ^{така} правим
 една крачка извън светлинето на егоценитизъм
 и материализъм. Затова сме усещаме и осъзна
 вавме истинската радост от това да си напра
 вим някоя полезност. И постепенно тя наръ
 дежава над телата ни да ползвавам за
 себе си. Да бъдем полезни в живота, отговора

да дарим максимално от себе си във всяка си
 ситуация. Аз вървам, че рад всичко което се
 случва, има причина и че рад всяко изрече
 ствие има урок, от който трябва да се научим
 Ако откъснем това, нашата ефирна тъкан
 към живота драстично ще се промени и
 ще се превърнем в по-отличителни и
 зрели хора. Да да сме научни в живота, не
 е необходимо да морализираме на сяло ня
 кого, да бъдем горди да изгледаме добре
 или да сме известни. Живота обик се въртят
 голям е много по-способен да оцели и мал
 ките наса в живота и да се научи от
 трудностите.

- Татко, защо пишете много криве? - попита
 мамуцант дъщеря си, добрата гледана вълчице в
 марка, която мривириваха с промените на около.
 Момиченцето дълго си размисли, чудеше се защо
 са тъй различни от другите животни и накрая отори
 се че краката, много дори говеите им го деха много
 мени, а крилата.

За да даваме обик първо трябва да
 сме я ползувани, да сме обичани и обичани
 на с обик, искрен комплимент или благородно
 нест полат да внесат светлина в нещата не сме
 всекидневие и почивка да ни да предотврат
 тат фатален край при депресия или
 отгаен човек.

- За да летят - бе лавасияният отвор на таткото,
 който модърза да се задоволи отново във вестника
 си.

Синьо вървам се ако помислим за на
 дружите, ако успяваме да бъдем полезни и
 да даваме обик, ще обичаедем светла
 и смисъл в живота и ще осъзнаем неговия
 смисъл.

Момиченцето се замисли - ами ако и то имаше
 криве - сигурно най-сетне щеше да разбере къде отиват
 самолетите и от какво са направени обличуците.
 Птиците са създадени, за да летят. Затова много
 криве. А лавасият за какво е създаден? Нарочно казвам
 "создаден". Не знам мри вас как е, но аз вървам, че съм съз
 дадена. Дълго мислих и спитнах до извода, че волето
 една крива може сама да се построи, толкова лавасият мо
 не сам да се създаде или да произлезе от нещур.



Аделина
 Кокошарова
 15 години, Тимониум, САЩ

"Бог е създаде лавасия за нещата и го е направил
 образ на своето велико бже" (Прем 2:23). Ако птиците
 е създадена, за да летят, лавасият е създаден, за да живее
 велико и да бъде бже дете. Винаги обаче има едно "но"
 и ето как продължава сичът: "ако по зависи от др
 вола влезе в този свят сичът и я измиват ома, колко
 са от неговия дял". И ако преди историята с първия
 грех в Едемската градина лавасият бже като една
 муротлива птица, която се рее в небесния простор,
 свободна и устремена към обичаебите нещи, след
 това

"но" всичко се променя. Представете си птица с пре
 вършени криве или птица, омавана във вярите. Тя
 ще умира. Тя е беззащитна и уязвена. Може да
 мига за небесата, за светлината, но не може да се
 върне там.

Ако се огледате, ще видите, че на около е пълно
 с такива болни птици. Влягат се, задимни говии в
 преста, само от време на време обръщат поглед към
 небето и прошепват: "Абе, може и да има нещур
 там..." И не могат да мовърват, че това нещур е Навкай,
 че този Навкай е Бог и че този Бог може да ги осво
 боди, да изцели кривите им и да ги научи отново
 да летят... Аз обаче пробвах всичко на пръста. Има
 виче на вина, страх и робство... Но сега се уча да
 летя. И това е смисълът и целта на моя живот.



Марина
 Михайлова
 16 години, София